

Sygn. akt II Cz 826/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2013r

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika Z. Z. na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 31 lipca 2013r, sygn. akt I Co 901/13

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki z o.o. w K.

przeciwko dłużnikowi Z. Z.

o świadczenie pieniężne prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie- M. M.
/ sygn. akt kom. KM 11/12 /

postanawia:

I. odrzucić zażalenie na pkt I zaskarżonego postanowienia;

II. oddalić dalej idące zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2013r Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w pkt I oddalił skargę dłużnika na czynność komornika polegającą na wszczęciu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, zaś w pkt II oddalił wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 11/12. Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w pkt II Sąd powołując się na przepis art. 821 § 1 kpc stwierdził, że rozpoznanie wniosku o zawieszenie egzekucji jest niecelowe, skoro skarga na czynność komornika została już rozpoznana.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie dłużnik stwierdził, że zaskarżone postanowienie merytorycznie rozstrzyga postępowanie nieprocesowe i dlatego powinno być ono przez Sąd uzasadnione. Ponadto skoro, jak twierdzi Sąd, oddalenie skargi na czynność komornika nie kończy postępowania, to jak najbardziej celowym powinno być zawieszenie egzekucji. Zarzucił także, że postępowanie egzekucyjne działa na jego niekorzyść i wyrządza szkodę w majątku całej rodziny dłużnika.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie na pkt I zaskarżonego postanowienia podlegało odrzuceniu- jako niedopuszczalne. Zgodnie bowiem z art. 767⁴ § 1 kpc zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach w ustawie wskazanych. Skarga dłużnika dotyczyła wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości. Żaden zaś z przepisów działu VI kodeksu postępowania cywilnego / art. 921 kpc i nast./ regulującego egzekucję z nieruchomości nie przewiduje

możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynność komornika polegającą na wszczęciu egzekucji z nieruchomości. Również orzeczenie sądu rozstrzygające taką skargę nie kończy postępowania egzekucyjnego / art. 394 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc /. W tej sytuacji, jeśli Sąd I instancji nie odrzucił zażalenia dłużnika na pkt I swego orzeczenia, uczynił to Sąd Okręgowy działając w oparciu o przepis art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

W pozostałym zaś zakresie zażalenie nie jest trafne. Nie ma racji skarżący, gdy twierdzi, że skoro postanowienie Sądu Rejonowego nie kończy postępowania egzekucyjnego, to celowym jest zawieszenie egzekucji. Celem przepisu art. 821 § 1 kpc jest zabezpieczenie interesów dłużnika na czas rozpoznawania skargi. W sytuacji, gdy Sąd I instancji skargę już prawomocnie rozpoznał, zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie jest celowe. Z tych też względów należało uznać rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w pkt II zaskarżonego postanowienia za słuszne, zaś zażalenie w tej części jako bezzasadne podlegać oddaleniu- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.